

የአገልጋዮች መቀያየር

«ባሪያዬ ሙሴ ሞቷል፤ አሁንም አንተና ይህ ሕዝብ ሁሉ ተነሥታችሁ ለእስራኤል ልጆች ወደምስግባቸው ምድር ይህን የርዳናስን ተሻገሩ። ከሙሴ ጋር እንደሆነሁ እንዲሁ ከአንተ ጋር እሆናለሁ፤» ኢያሱ 1:21-5።

የአንድ ብርቱ መሪ የአመራር ጥራት የሚፈተነው እርሱ በሆነ ምክንያት ሥራውን ሲተው ያለ እርሱ አመራር ሥራው ሊቀጥል ሲችል ነው። ገማልያል በሐዋ.5:38-39 «ከእነዚህ ሰዎች ተለዩ ተጨክቸውም፤ ይህ ሃሳብ ወይም ይህ ሥራ ከሰው እንደሆነ ይጠፋል፤ ከእግዚአብሔር እንደሆነ ግን ታጠፏቸው ዘንድ አይቻላችሁም» ብሎ በተናገረበት ወቅት ሊገልጽ የፈለገው ይህንን ነው። በእግዚአብሔር ፈቃድ የተጀመረና በመንፈሳዊ መመሪያዎች የሚከናወን ሥራ የመሪዎች ለውጥ ሲገጥመው እንኳ የበለጠ ፍሬያማ ይሆናል እንጂ አይወድቅም።

ተገቢ ባልሆነ መንገድ ለእግዚአብሔርና ለሥራው መቆቆር ይቻል ይሆናል። የእግዚአብሔርን ሥራ ከሚሠሩት ሰዎች የአንዱ መሞት እግዚአብሔርን ሊያስገርመውና ድንገተኛ ነገርም እንዲያመጣ አያደርገውም። አንድ አገልጋይ ከእኛ በመለየቱ ብንደናገጥም የእግዚአብሔርን ሥራ ማን ይመራው ይሆን ብለን መሥጋትና መጨነት አያስፈልገንም። ክርስቲያናዊ አመራር ከዓለማዊ አመራር የሚለይባቸው መሠረታዊ ነጥቦች እንዳሉ መገንዘብ ያስፈልገናል። በመንግሥቱ ውስጥ የአገልጋይነት ቦታ እንዲይዙ ሰዎችን የሚመርጠው እግዚአብሔር ራሱ እንጂ ሰዎች አይደሉም፤ ማር.10:40። እግዚአብሔር በአንድ ተግባር አማካይነት ሊሠራ የፈለገው ዓላማ ግቡን ሳይመታ ያስጀመረው ሥራ በምንም ዓይነት መንገድ አይወድቅም።

የታላላቅ እንቅስቃሴዎች መሪዎች ሲሞቱ አገልግሎቶቻቸው ቀውስ ይገጥማቸዋል እየተባለ ይነገራል። ይህ አባባል ሐቅ ሊሆን ቢችልም እንኳ ቀውሶቹ ሥራውን ሙሉ በሙሉ ጨርሰው የሚያጠፉ አይደሉም። መሪዎቻቸው በመሞታቸው ተስፋ የቆረጡ ብዙ አገልጋዮች ነበሩ። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ለሁለተኛና ለሦስተኛ ጊዜ ከመጀመሪያዎቹ ጋር የሚስተካከሉ አገልጋዮችን ስላስነሣ እግዚአብሔር ለሥራው የሚጠነቀቅና የሚያስብ መሆኑን ተረድተዋል። አንድ ሰው ስለሞተ የእግዚአብሔር መንግሥት ሥራ ጨርሶ ይጠፋል ማለት አይቻልም።

ሰዎች ግልጽ ሆኖ ባይታያቸውና ባይገነዘቡትም እግዚአብሔር ሁልጊዜ ተተኪ አገልጋዮችን የመምረጡን ሥራ አይተውም። በሥራው ላይ ቀውስ በሚያጋጥምበት ሰዓት እግዚአብሔር ወዲያውኑ ለዚያ ሥራ ያዘጋጀውን ሰው ለቦታው እንዲያመች አድርጎ ያስቀምጣል። እግዚአብሔር በአገልጋዮች ቦታ ሌሎችን በመተካቱ የመጀመሪያዎቹ አገልጋዮች መለየት የሚቆረቆሩቸው ሰዎች ወዲያውኑ ግልጽ ሆኖ አይታያቸውም፤ ይሁን እንጂ ይህንን ሐቅ እያደር ጊዜ ይገልጻል።

እግዚአብሔር ለሰዎች ታላቅ ስጦታ አድርጎ የሚሰጠው ታላላቅ አገልጋዮችን ነው። ለእስራኤል ሕዝብ ታላቅ ስጦታ አድርጎ የሰጣቸው የተስፋይቱን ምድር ሳይሆን ሙሴን ዳዊትንና ኢሳይያስን ነበር ማለት ይቻላል። ለቤተ ክርስቲያኑም ስጦታ አድርጎ የሰጠው በአገልጋይነት ያሠለጠናቸውን አሥራ ሁለት ሰዎች ነው።

ሙሴ ለሞት ተቃርቦ በነበረበት ወቅት ሕዝቡ በምን ዓይነት ፍርሃትና ተስፋ መቁረጥ ውስጥ እንደነበሩ መመልከት አያዳግትም። ለአርባ ዓመታት ያህል የኖሩት እርሱን በመተማመን ነበር። ችግሮች ሲነሡባቸውና በመሃከላቸው አለመግባባት ሲፈጠር ይዘው የሚቀርቡት ወደ እርሱ ነበር። የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ የሚያሳያቸው እርሱ ነበር። በእርግጥ የእርሱ በታች ሆነው የሚያገለግሏቸው ሰባ ሽማግሌዎች ነበሩ፤ ከሰማይ በታች ግን ሌላ ሙሴ ሊያገኙ አይችሉም። እርሱ የሞተባቸው ወደ ከነዓን ምድር ደርሰው በነበሩበት ወቅት በመሆኑ የደረሰባቸውን ቀውስ የሚያባብስ ይመስላል። እግዚአብሔር በዚያ ወቅት ሙሴን የሚተካ ሌላ ሰው አስቀምጧል ብሎ ማመን ለእነርሱ ይከብዳል። እግዚአብሔር ግን ከብዙ ጊዜ በፊት ኢያሱን እያዘጋጀው ነበር። ኢያሱ ብቅ እንዲል ይህ ወቅት በር ከፍቷል።

ታላላቅ አገልጋዮች በሞት ወይም በሌላ ምክንያት መለየታቸው የማይቀር ነው። የታላላቅ አገልጋይ ሞት ሁልጊዜ ጥርጥርንና ፍርሃትን ማስከተሉም አይቀርም። አገልጋይን ከማጣት የተነሣ የሚደርሱት ሐዘኖች እንደ አገልጋዩ ችሎታ የሚለያዩ ናቸው። ከዚህ ቀደም ደርሰው ከነበሩት ሁኔታዎች መመልከት እንደሚቻለው ግን በሥራው ላይ የሚደርሰው ሐዘን ሥራውን ወደበለጠ ፍሬያማነት ያመራዋል። በታሪክ ውስጥ ተመሳሳይ ሁኔታ በተደጋጋሚ ይደርሳል። በተለያዩ ዘመናት የነበሩትና የሚኖሩት ትውልዶች ብሙሉ ይህንን ትምህርት አግኝተዋል።

የአንድ አገልጋይ ጸባይ ምን እንደነበረና ያከናወናቸውም ተግባራት ምንነት የሚገለጸው ከሞተ በኋላ ነው። እስራኤላውያን የሙሴን ታላቅነት በእውነተኛ ገጽታው ሊረዱ የቻሉት ከሞተ በኋላ ነበር። ሞትን ታላቅ ግምት ሰጥቶ መመርመር ከሕይወት ሊገኙ የሚችሉትን ትምህርቶች ፍጹም ያደርጋቸዋል።

በሌላ በኩል ደግሞ የአንድ አገልጋይ መለየት እርሱን ከእግዚአብሔር ሥራ ጋር በማገናከብ ለመመልከት ያስችላል። ታላላቅ ተግባራት ያከናወነ አገልጋይ ቢሆንም እንኳ በሌሎች ሰዎች ሊተካ የማይችል አይደለም። የእርሱ ልዩ አስተዋጽኦ አስፈላጊ የማይሆንበት ሰዓት ሊመጣ ይችላል። ታላቅ ተሰጥቶ አለው የሚባል አገልጋይ የራሱ ውሳኔነት አለው፤ ይህም ገልጽ የሚሆነው ተከቶት የሚሠራው አገልጋይ ለእርሱ አመቺ ባልሆኑት መስመሮች ላይ ሠርቶ ዕድገት ሲያሳይ ነው። አንድ የተለየ ስጦታ ያለውና ከመጀመሪያው አገልጋይ እንደሚያንስ ተደርጎ የሚቆጠር ሰው ከእርሱ በፊት ከነበረውና እንቅስቃሴውን ከጀመረው ሰው ይልቅ ሥራውን ፍሬያማ ሊያደርገው ይችላል። ሙሴ እንደ ኢያሱ የተስፋይቱን ምድር በመልካም ሁኔታ የሚይዝና ለእስራኤላውያን የሚያከፋፍል ሰው ሳይሆን ይችላል።

የአንድ የታላቅ አገልጋይ ሥፍራውን መልቀቅ ለአዲስ አመራር ዕድገት በር ሊከፍት ይችላል። አብዛኛውን ጊዜ በበታች ኃላፊነት ሲሠሩ የነበሩ ሰዎች የኃላፊነት ሽክም ሲወድቅባቸው ባልተጠበቀ መንገድ ዕድገት ሲያሳዩ ይታያሉ። በሌሎች በፍጹም ያልታዩ የተደበቁ ችሎታዎች ብቅ ይላሉ። ኢያሱ የሙሴ አገልጋይ ሆኖ ቢቀር ኖሮ የአመራር ችሎታ ያለው ሰው መሆኑ ሊታወቅ አይችልም ነበር።

የአገልጋዮች መቀየር እግዚአብሔር እስከ መጨረሻው በሌሎችም መጠቀም የሚችል መሆኑን በግልጽ ያሳያል። በእርሱ ፈቃድ ለሚጀመሩ ለማናቸውም ተግባራት አስፈላጊ የሆኑትን ነገሮች የመስጠት ችሎታው ገደብ የለውም። ታላላቅ ስጦታዎች ያሉት ሰው መሥራት ሳይችል ቢቀር እግዚአብሔር አይሸነፍም። እግዚአብሔር አነስተኛ ስጦታዎች ያሉትን ሰው ያስነሣውና ይጠቀምበታል፤ በዚህ ሰው ሥራ ላይ የራሱን ኃይል ይጨምራል። ጳውሎስ አስተዋይ ለነበሩት የቆሮንቶስ ሰዎች ይህን ምስጢር የተሞላበት መልእክት አስተላልፏል። «ወንድሞች ሆይ መጠራታችሁን ተመልከቱ፤ እንደ ሰው ጥበብ ጥበበኞች የሆኑ ብዙዎች፣ ኃያላን የሆኑ ብዙዎች፣ ባላባቶች የሆኑ ብዙዎች አልተጠሩም። ነገር ግን እግዚአብሔር ጥበበኞችን እንዲያሳፍር የዓለምን ሞኝ ነገር መረጠ፤ ብርቱንም ነገር እንዲያሳፍር እግዚአብሔር የዓለምን ደካማ ነገር መረጠ፤ እግዚአብሔርም የሆነውን ነገር እንዲያጠፋ የዓለምን ምናምንቱ ነገር የተናቀውንም ነገር ያልሆነውንም ነገር መረጠ፤ ሥጋን የለበሰ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እንዳይመካ።» ጳውሎስ በዚህ ውስጥ መግለጽ የፈለገው ከላይ የተጠቀሰውን ቁምነገር ነው።

እግዚአብሔር ከፍተኛ ተሰጥዖ ባላቸው ሰዎች ሊጠቀም አይፈልግም ማለት አይደለም፤ ልክ እንደ ጳውሎስ ያላቸውን ችሎታ ሳይቆጥቡ እግዚአብሔርን ሊያገለግሉበት የሚፈልጉ በጣም ጥቂቶች ናቸው። እንዲህ ያሉ ሰዎች የራሳቸውን ኃይልና ጥበብ ንቀው በእግዚአብሔር ላይ ሲታመኑ ለክብሩ እንዳይጠቀምባቸው የሚያደርግ ምንም ገደብ አይኖርም።

ታላቅ ተሰጥዖ የነበረውና የአንድ ከፍተኛ የወንጌል አገልግሎት ድርጅት መሥራች የነበረ አገልጋይ ሊሞት በተቃረበበት ወቅት በተደረገ ስብሰባ ላይ አንድ ሌላ አገልጋይ ተነሥቶ ይህንን አገልጋይ ሊተካ የሚችል ማንም ሰው እንደሌለ ከገለፀ በኋላ ድርጅቱ ሥራውን እንዲቀጥል ብዙ ገንዘብ መስብሰብ እንዳለበት አሳስቧል። ታላቁ አገልጋይ ግን ምንም መልስ ሳይሰጥ ዝም አለ። ሥራው የእግዚአብሔር ከሆነ በምንም ምክንያት እንደማይወድቅና ከእርሱ ካልሆነ ግን ምንም ዓይነት ድጋፍ ቢደረግ ሊቀጥል እንደማይችል ያምን ነበር።

ከመሞቱ በፊት በነበሩት ጥቂት ወራት አገልግሎቱን በማቆሙ ሥራው ከፍተኛ ፍሪ እንዳላየ የሚገልጹ በርካታ ሪፖርቶች ይደርሱት ስለነበር በጣም ይደሰት ነበር። እርሱ ከሞተ በኋላ በዓመቱ በተቋሙ ውስጥ ከፍተኛ ብልጽግና የታየበት ወቅት ነበር። የእርሱ የአገልጋይነት ችሎታ ከዚህ የበለጠ ከፍተኛ ዋጋ ሊኖረው አይችልም።

መተኪያ የማያስፈልገው ለዘላለም የመሪነት ሥፍራውን የማይለቅ አንድ አገልጋይ ብቻ አለን፤ እርሱም ጌታ ኢየሱስ ነው። ኢየሱስ ካረገ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ከመሃከላቸው በኢየሱስ እግር ተተክቶ መሪያቸው የሚሆን ሰው ለመምረጥ አለመነሣታቸው የሚያስደንቅ ነው፤ ይህም ኢየሱስ ቢያርግም እንኳ ሕያው መሪያቸው መሆኑን ያውቁ እንደነበረ የሚያሳይ ግልጽ ማስረጃ ነው። ቤተ ክርስቲያን አንዳንድ ጊዜ የእርሱን ሕልውና ልትዘነጋ ትችል ይሆናል፤ ቢሆንም አዝማች እንዳጣ ሠራዊት ምንጊዜም አላዘነችም። ኢየሱስ ሁልጊዜ የቤተ ክርስቲያን ሐዘንና ጥፋት የሚሰማው መሆኑን በግልጽ ያሳያል።

ማርቲን ሉተር ሲናገር «ጌታችን ምንጊዜም ቤተ ክርስቲያንን መጠበቅና መደገፍ እንዳለበት እንነገረዋለን፤ ይህንን የምናደርገው እኛ ቤተ ክርስቲያንን ልናጸናት ወይም ልንደግፋት ስለማንችል ነው፤ ይህንን ማድረግ ብንችል ግን ከመጠን በላይ እንኮራ ነበር፤» ብሏል።

ትናንትና፤ ዛሬ ደግሞም ነገና ዘላለም በማይለወጥና ፍጻሜ በሌለው ሕይወት ሥራውን የሚመራ አገልጋይ ስላለን የሰብዓዊ አገልጋዮች መለዋወጥ እኛን ሊያናጋን ወይም ሊያናውጠን አይገባም።

ምዕራፍ 18

መሰል አገልጋዮችን ማፍራት

«ብዙ ሰዎች የመስከሩለትን ክእኔም የሰማቸውን ሌሎችን ሊያስተምሩ ለሚችሉ ለሌሎች ደግሞ አደራ ስጥ፤ » 2ጢሞ.2:2።

ጳውሎስ በዚህ ጥቅስ መግለጽ የፈለገው መንፈሳዊ አገልጋይ መስሎችን የማፍራት ኃላፊነት ያለበት መሆኑን ነው። በኃላፊነቱ መሠረት በሚገባ የሚሠራ ከሆነ እርሱን የሚተኩ ምናልባት ከእርሱ አብልጠው ሊሠሩ የሚችሉ ወጣቶችን የሚያሠለጥንበት ጊዜ ያስፈልገዋል፤ ብልህ የነበረው ጳውሎስ ከእርሱ በልጦ የቡድናቸው መሪ በሆነበት ሰዓት፤ በርናባስ አንዳችም ቅናት ያልነበረው ሰው መሆኑ ለዚህ ጥሩ አርአያነት አለው። ታማኝ አገልጋይ ከእርሱ በታች ያሉት ሰዎች ባላቸው ኃይል መሥራት እንዲለማመዱ በር መክፈት አለበት።

በወንጌል መልዕክተኛነት ሥራ ላይ የተሰማሩ ወንጌላውያን ከሁሉ ይልቅ ትኩረት ሊሰጡት የሚገባው ነገር ሌሎችን የማሠልጠኑ ሥራ ነው። ማናቸውም ዓይነት የወንጌል ተልዕኮ ድርጅት በዚህ ላይ ያተኩር ማለት ባይቻልም ይህ ተግባር የአገልግሎት ስልት ሊሆን ይገባል።

ተተኪ አገልጋዮችን የማሠልጠኑ ተግባር ውስብስብ ከመሆኑ በላይ ብልሐት የሚጠይቅ ነው። ብልህ አገልጋይን የማሠልጠኑ ዓላማ ምን እንደሆነ አይወራም። ወደፊት ይህን አገልግሎት ሳትይዝ አትቀርም ማለት አገልጋዩን ለመንፈሳዊ አደጋ ሊያጋልጠው ይችላል። በዚህ ተግባር ላይ ልምምድ የነበረው አንድ ምሁር ሲናገር «ሰዎችን ሁሉ ለአገልጋይነት ብናሠለጥን ውጤታችን ዕረፍት የሌላቸው፤ በጉጉት የተሞሉና እርካታን ሊያገኙ የማይችሉ ሰዎችን ማፍራት ይሆናል። በክርስትና ዓለም ውስጥ ከማናቸውም ኃጢአት ይልቅ ምኞት ከፍተኛ ውድቀትና ሞት ስለሚያመጣ አንድን ሰው መሪ ትሆናለህ ብሎ መናገር ወደ ከፍተኛ ውድቀት የሚያመራበትን መንገድ መክፈት ነው፤ በዚህ አሠራር መጠቀም ሰውየውን በአገልግሎት ውስጥ ፍሬ የለሽ ማድረግ ነው። ለጋ በሆኑ አብያተ ክርስቲያን ውስጥ እጅግ አስፈላጊ የሆነው ነገር ኃላፊነት ሊሸከመ የተጠሩት ሰዎችን ማሰብና የትምህርት ችሎታ ሳይሆን መንፈሳዊ ጥራታቸው ነው» ብሏል።

ስለ መሪነት እንዲያስቡ ሰዎችን ማበረታታት የሚያጠያይቅ ሆኖ ሊገኝ ይችላል። ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች ስለ አስተዳደር ስልት የሚያስተምሩት ትምህርት ሊያስከትል የሚችለውን ችግር በሚገባ እስክንረዳ ድረስ ባንጠቀምበት መልካም ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚፈለጉት ቅዱሳንና አገልጋዮች እንጂ መሪዎች አይደሉም። ይህ ሃሳብ ትኩረት ካልተሰጠው አገልጋዮችን ማሠልጠን አደገኛ ሊሆን ይችላል። አገልጋዮችን ለማሠልጠን የሚከናወኑት ተግባራት ቅደም ተከተል ኢየሱስ አሥራ ሁለቱን ለማሠልጠን ከተጠቀመበት ጋር ተመሳሳይ መሆን አለበት።

ባለንበት ዘመን ፍሬያማነቱ ጎልቶ የሚታየው የወንጌል መልዕክተኞች ተግባር የነገዎቹን አገልጋዮች መንፈሳዊ ብስለት ለማሳደግ የሚያደርጉት ብርቱ ጥረት ነው። ይህ ተግባር በጥንቃቄ ማሰብን፣ በብልሐት ዕቅድ ማውጣትንና ገደብ የለሽ ትዕግሥትና እውነተኛ ክርስቲያናዊ ፍቅር ማግኘትን ይጠይቃል። የወደፊት አገልጋዮችን ለማሠልጠን ጊዜ የለንም ማለት ጨርሶ አይገባንም። ክርስቶስ አገልግሎት ከሰጠባቸው ከሦስቱ ዓመታት ብዙውን ጊዜ ያጠፋው የደቀ መዛሙርቱን ባሕርይ በማገጽ ነው። ብዙ ጊዜ የፈጀ ቢሆንም እንኳ አያሳዝነውም ነበር። ጳውሎስ እንደ ጢሞቴዎስና እንደ ቲቶ ያሉትን ፍሬያማ ወጣቶች ለማፍራት ክርስቶስ የተጠቀመባቸውን መንገዶች ተጠቅሟል።

ጢሞቴዎስን በትምህርት ለበሰላችው የኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን አገልጋይ እንዲሆን ለማሠልጠን የተጠቀመበት መንገድ ትምህርት አዘል ነው። ጢሞቴዎስ የአገልጋይነት ሥራ የጀመረው ዕድሜው ሃያ ዓመት በነበረበት ወቅት ነው። ከዚህም በላይ ይታመም ስለነበር በጣም ጎበዝ ላይሆን ይችላል። ስለ እርሱ የተጻፉት ነገሮች እርሱን ለማገጽ የበለጠ ትግል ያስፈልግ እንደነበረ ያሳያሉ። በሥራው ላይ ብልሐት የለሽነት ያጠቃው ነበር። ጠቃሚ መስለው ለሚታዩት ሰዎችም ከአስፈላጊው በላይ ትኩረት ይሰጥ ነበር። ከተቃዋሚዎች የተነሣም በቀላሉ የሚሸበር ሰው ነበር። ያለውን መንፈሳዊ ልምምድ ከማቀጣጠል ይልቅ በዚያው በአርጌው መመካት ይወድ ነበር። ጳውሎስ ግን ስለ እርሱ ታላቅ ጉጉት ነበረው፤ ስለዚህም እርሱን ሊያጠነክር ከሚችል መንፈሳዊ ልምምድ እንዲርቅ ለማድረግ አልፈለገም። ከዓቅሙ በላይ የሆነ ሥራ ከመሥራት እንዲቆጠብም አላሰበም። ወጣት የሆነ ሰው ከበድ ብለው የሚታዩ ችግሮችን መጋፈጥ ካልተለማመደ ችሎታውን ማዳበር የሚችለው እንዴት አድርጎ ነው?

ጢሞቴዎስ ከጳውሎስ ጋር መጓዙ ከተለያዩ ሰዎች ጋር ገንኙነት እንዲኖረው ሊያደርገው ይችላል። በውስጡ ያለውን ጉጉት የሚያበረታቱ ሰዎች ሊያጋጥሙት ይችላል። ጳውሎስ በአገልግሎቱና በሕይወቱ ዘወትር ችግሮች ይገጥሙት ነበር፤ ስለዚህ ጢሞቴዎስ ከዚህ ከመምህሩ የሚገጥሙትን ችግሮች እንዴት ድል ማድረግ እንደሚችል ተምሯል። በሰብከት ሥራ ውስጥ መካፈልን ተምሯል። በተሰሎንቄ የነበሩትን ክርስቲያኖች በእምነት በማጽናት የማደራጀት ኃላፊነት ተሰጥቶታል። ጳውሎስ በእርሱ ላይ የነበረው እምነት ትክክል እንደነበረ አሳይቷል። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ተስፋ በማድረጉና አስቸጋሪ ተግባራትንም እንዲያከናውን በማድረግ የጢሞቴዎስ ሕይወት ፍሬያማ እንዲሆን አድርጓል።

አገልጋዮች ከእነርሱ የሚበልጡ ተግባራትን የሚያከናውኑ ሰዎችን ባያፈሩ ሥራቸው የሚገጥሙ ዕድል መውደቅ ሊሆን ይችላል። የአንዳንድ መንፈሳዊ አገልጋዮች ሕይወት ጎልቶ የሚታየው በዚህ ረገድ ከፍተኛ ጥረት አካሂደው ስለተገኙ ነው።

የቤተ ክርስቲያን ዕድገት በሀገሪቱ በሚገኙት ክርስቲያኖች ችሎታና ሥልጣኔ ላይ የተመሠረተ ስለሆነ በወንጌል ተልዕኮ ውስጥ መስሎችን የማፍራት ያህል ጠቃሚ የሆነ ሥራ አይኖርም። የመጀመሪያው እና በቀደምትነት ሊሠራ የሚገባው ሥራ ከተከናወነ በኋላ ትኩረት ሊሰጠው የሚገባው ይህ መስሎችን የማፍራት ተግባር ነው። ወጣት የወንጌል መልዕክተኞች የመጀመሪያው ዓላማቸው መስሎቻቸውን ማፍራት መሆን አለበት።

አገልጋዮችን በማሠልጠን ተግባር ውስጥ ታይተው የማይታወቁ ዓይነት አገልጋዮች ሊነሡ ስለሚችሉ ለውጥ ሊያጋጥማቸው ለሚችሉ ሁኔታዎች ዝግጅት መደረግ አለበት። እግዚአብሔር በተለየ መንገድ የሚያነሣቸው ሰዎች ይኖሩታል፤ እንደዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች

ደግሞ ወንጌል በዓለም ውስጥ ለመዳረሱ ከፍተኛ አስተዋጽኦ አበርክተዋል። እንደዚህ ዓይነቶቹ ሰዎች በተራ መለኪያ አይለኩም፤ ሊነሡ ለሚችሉበትም መንገድ መመሪያ ግውጣት አይቻልም።

ዳግላስ ቶርንተን የተባለው ሚሲዮናዊ የዚህ ዓይነት ሰው ነበር ግለት ይቻላል። ይህ ሰው በእስላሞች መካከል በመኖር ታሪኩ ሊጠፋ የማይችል ተግባር አከናውኗል። የእርሱ ስጦታ ያላቸው ጥቂቶች ናቸው። ከእርሱ በፊት አገልግለው የነበሩት እርሱ የነበረውን አመለካከት ሥር ነቀልና ተግባራዊ ሊሆን እንደማይችል አድርገው ይገምቱት ነበር።

የእርሱን ታሪክ የዳፈው ሰው የሚከተሉትን ሃሳቦች አስፍሯል፡- «ቀድሞ በነበረው አመለካከት ላይ በመመሥረት በግብፅ ውስጥ ያከናወናቸውን፣ በወቅቱም ይሠራቸው የነበሩትንና ለወደፊትም ያቀዳቸውን ተግባራት በመግለጽ አብረውት ለነበሩት ሰዎች የዳፈው መልዕክት የሚያስደንቅ ነበር። ሥራውን ከጀመረ ከሦስት ወር ተኩል በኋላ ስለ አጠቃላይ የሥራ ዕትዶች ትችቱን ለበላይ ባለሥልጣናት ማትረብ የተለመደ ነገር አልነበረም። ይህም ብዙዎችን አስገርጧል። በዚህ ረገድ ይህ ሰው ከሁሉ ለየት ያለ ነበር፤ ጊዜ እያለፈ በመጣ ቁጥር የእርሱ አመለካከቶችና አስተሳሰቦች ሊጠጉ የሚገባቸው መሆናቸው እየተረጋገጠ መጥቷል። እነርሱን በችልታ መመልከት አስፈላጊ ሆኖ አልተገኘም። ብዙዎች ነገሮችን ለመገምገም አመቺ ጊዜ ይጠብቃሉ። ከዚህ ዓይነት ሰው ገን ሁለት ነገሮች መግር ያስፈልጋል። 1ኛ/ ሰው ከእርሱ ጋር ያሉት እንዲከተሉት ለማድረግ በተገቢው መንገድ ነገሮችን መገምገም አለበት፤ 2ኛ/ በሰዎች በኩል ሊያስተምራቸው ከሚችል ሰው መግር ይገባቸዋል እንጂ እርሱ እነርሱ ስላሉበት አካባቢ የግድ ግወት የለበትም። ሰዎቹ ይህንን ማድረግ ከቻሉ ትኩስ ከሆኑት አስተሳሰቦቹ ብዙ ነገሮችን ማትረፍ ይችላሉ።»

ብዙዎችን ለማፍራት ተብሎ አገልጋዮችን በገፍ ማሠልጠን ተገቢ አይደለም። ታማኝ አገልጋይን ለማሠልጠን ትዕግሥት፣ በጥንቃቄ ግስተግርና ለረዥም ጊዜም በጸሎት መንፈስ ሆኖ መምከር ያስፈልጋል። ደቀ መሣሙርትን በጅምላ ማሠልጠን አይቻልም። እነርሱን ማፍራት የሚቻለው አንድ በአንድ ነው። ደቀ መሣሙርት አንድ ሰው ሌላውን ለማስተግርና ሥነ ሥርዓት ለማስያዝ እንዲሁም ለማሠልጠን የሚያደርገው የተጋድሎ ውጪት ናቸው።

ሰው በእርግጥ ለአገልጋይነት በእግዚአብሔር የተመረጠ ከሆነ እርሱን ፍሬያማ ለማድረግ አስፈላጊውን ትምህርትና ሥልጣን እግዚአብሔር ራሱ ይሰጠዋል።

እግዚአብሔር ሰውን ማሠልጠን፣ ችሎታ ያለው ማድረግ፣ መቅረጽ፤ ከቡር የሆነ ሥራ እንዲሠራና ድፍረት ያለው እንዲሆን ማድረግ ከፈለገ ዓለም በመላ የሚደነቅበት አድርጎ ያዘጋጀዋል። ሰዎች በሙሉ እግዚአብሔር ሰውን እንዴት ፍጹም እንደሚያደርገው፣ እንዴት አካብሮ እንደሚመርጠው፣ እንዴት አድርጎ እንደሚለውጠውና እራሱ ብቻ የሚያውቀውን ቅርጽ እንደሚሰጠው በመመልከት ይገረግሉ።

እግዚአብሔር ለአገልጋይነት የመረጠው ሰው ከመከራው የተነሣ የልመና እጆቹን ወደ ላይ ካነሣ የሚያነብጥ ችግር ቢገጥመውም እንኳ ስብራት አይደርስበትም። እግዚአብሔር በመረጣቸው ሰዎች እንዴት እንደሚጠቀም ያውቃል፤ እንዲሁም ራሱ ምን እንደሚሠራ ያውቃል።

በአገልጋዮች ላይ ሊደርሱ የሚችሉ ጎልተው የሚታዩ ጥፋቶች

«ነገር ግን ለሌሎች ከሰበከሁ በኋላ ራሴ የተጣልሁ እንዳልሆን ሥጋዬን እየጎሰምሁ አስገዛዋለሁ!» 1ቆሮ.9:27»

በየትኛውም የአገልግሎት መስክ መሰናክል የሚያስከትሉ ነገሮች መኖራቸው የታወቀ ቢሆንም በመንፈሳዊ አገልጋዮች ላይ የሚደርሱት መሰናክሎች ግን ለየት ያሉና በብልሐት የተሞሉ ናቸው። መንፈሳዊ አገልጋይ ከሥጋዊ ፈተናዎች ነፃ ባይሆንም እንኳ ይበልጥ ነቅቶ መጠበቅ ያለበት በመንፈሳዊ ረገድ ሊገጥሙት የሚችሉትን ነው። መንፈሳዊ አገልጋይ በሰንበትም እንኳ ዕረፍት የማያደርገው ሰይጣን በየትኛውም መንገድ እርሱን ለማጥቃት የማይጠቀመው ዕድል እንደሌለ ማወቅ አለበት።

ትዕቢት

መጽሐፈ ምሳሌ ምዕ.16:5 «በልቡ የታበየ ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ እርኩስ ነው» ይላል። ሰው የአገልጋይነት ሥፍራ በሚይዝበት ጊዜ ትዕቢት በድብቅ ሊያጠቃው ይችላል። ይህንን ድብቅ ትዕቢት ራሱን በመመርመር ካላስወገደው ለእግዚአብሔር መንግሥት አገልግሎት የሚያመች ሊሆን አይችልም። በእግዚአብሔር ዘንድ በራስ ከመመካት ይበልጥ ለዛያጣ ነገር የለም። ይህ አገልጋዮችን በተቀዳሚ የሚያጠቃ ኃጢአት ዓላማው ከእግዚአብሔር የሚገኘውን ነገር ራሱን ማስከበሪያ አድርጎ መጠቀም ነው። በእግዚአብሔር ተቀብቶ የዙፋኑ ጠባቂ የነበረው ዜፋብን እንዲረከስና ከሰማይ እንዲባረር ያደረገው ይኸው ኃጢአት ነው። ይህ ኃጢአት በተለያዩ መልኮች ሊገለጥ ይችላል፤ ከመንፈሳዊ ትዕቢት የበለጠ አስከሬ ኃጢአት ግን ፍጹም አይገኝም። እግዚአብሔር በሰጠን መንፈሳዊ ስጦታዎች ወይም ፍቅሩና ጸጋው ከፍ ከፍ አድርጎ ባስቀመጠን ሥፍራ ምክንያት ብንመካ ጸጋ ስጦታ መሆኑን ረስተናል ማለት ነው።

በትዕቢት ኃጢአት የተበከለ ሰው ኃጢአቱ በውስጡ መሆኑን ላያውቅ ይችላል። ቢሆንም ለትዕቢት የተገዛን መሆን አለመሆናችንን ልንለካ የምንችልባቸው ሦስት መፈተኞች አሉ።

1ኛ ሌሎች ብልጫ ስለማግኘታቸው የሚሰማን ስሜት መመዘኛ፡- እኛ ልንይዘው የፈለግንውና የተመኘንውን ሹመት ሌላ ሰው ተመርጦ ሲይዘው ምን ይሰማናል? እኛ ተረስተን ሌሎች ዕድገት ሲያገኙ ምን ይሰማናል? ሌሎች በአሠራራቸውና በስጦታቸው ሲበልጡን ምን ይሰማናል?

2ኛ የእውነተኝነታችን መፈተኛ፡- ራሳችንን እየቀፍን የምንናገራቸው ብዙ ነገሮች ይኖራሉ፤ ሌሎች በተለይም የእኛ ተቀናቃኞች ተመሳሳይ ነገሮችን ሲናገሩ ምን ይሰማናል?

3ኛ ለሚደርስብን ነቀፋ የሚሰማን ስሜት መመዘኛ፡- በነቀፋን ሰዎች ላይ ጥላቻ እንዲያድርብን ያደርገናል? ራሳችንን እንድናመዳድቅ ያደርገናል? የነቀፈንን ሰው መልሰን ለመንቀፍ እንችኩላለን?

ራሱን እስከ ሞት ድረስ ዝቅ ዝቅ ባደረገው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ የራሳችንን ሕይወት ብንመረምር ኖሮ በውስጣችን ተሰባብረን ለታይታ ያህል በመጠጋንን ብቻ የቆምንና ልባችንም በውድቀት የተሞላ መሆኑ ተሰምቶን ባንቀጠቀጠን ነበር። የትዕቢታችንን እውነተኛ ገጽታ ስናይ «ትምክሕትና ትዕቢት በቶሎ ተለዩኝ! በጸጋ የዳንሁ ኃጢአተኛ ነኝ» የሚል ወጥታ ባሰማን ነበር።

ራስ ወዳድነት

ራስ ወዳድነት ትዕቢት በእስከፊ መልኩ የሚገለጽበት መንገድ ነው። ስለ ራስ ብቻ የማሰብና የመናገር እንዲሁም የራስን ጠቃሚነት ብቻ አጥልቶ የማየት ልማድ ነው። ራስ ወዳድነት ሰውን አንድ ነገር ለእግዚአብሔርና ለሕዝቡ መልካም የሚሆንበትን መንገድ ከመረለግ ይልቅ ለራሱ መልካም የሚሆንበትን መንገድ ብቻ እንዲረዳው ያደርገዋል። በተከታዮቹ ዘንድ ተደናቂነት ያተረፈ አገልጋይ ለዚህ ጥፋት የተጋለጠ ነው።

በአንድ ሀገር ከነበሩት አስተማሪዎች ሁሉ ይልቅ ለጊዜው ተቀባይነትን ያተረፈና እንደሚያበራ መብራት መስሎ ሲያገለግል የኖረ ሐሰተኛ ነቢይ ነበር። የእኔን ፊት ማንም ማየት አይችልም እያለ ፊቱን በተዋበና ባማረ ጨርቅ ይሸፍን ነበር። እያደር ግን ፊቱን የሸፈነበት ጨርቅ እያረጀና እየተበጫጨቀ ሲመጣ የሀገሩ ሕዝብ ሰውየው ራሱን የሚደብቅ ለማየት እንኳ የሚያስጠላ ሽማግሌ መሆኑን ተረዱ።

ሰው ምንም ያህል ታላላቅ እውነተኛነትን ቢያስተምር የከፋቱንም አስነዋሪነት ብልሃት በተሞላ መንገድ ቢገልጽም እራሱ የለበሰው የተዋበ ልብሱ እርጅቶ የሚወድቅበትና ባስተማራቸው ሕዝብ ፊት ማንነቱ ቁልጭ ብሎ ሊታይ የሚችልበት ጊዜ ይመጣል። የራሱን ማንነት የተዋበ አድርጎ ለማቅረብ የተላበሰው ሽማ ሲወድቅ እስከፊው ማንነቱ ይታይበታል።

አቻዎቻችን ምስጋናና ውዳሴ ሲያተርፉ ስምተን በልባችን የሚፈጠረው መጥር ሃሳብ የቱን ያህል ራስ ወዳድነት በእኛ ውስጥ እንዳለ ያሳያል። ከእኛ እኩል የሆኑ ሰዎችን ሥራ ዋጋ እያሳጣን የምናየው ከሆነ በእግዚአብሔር ጸጋ መወገድ የሚያስፈልገው የራስ ወዳድነት መገረስ በውስጣችን አለ ማለት ነው።

ምቀኝነት

ምቀኝነት የኩራትና የትዕቢት የቅርብ ዘመድ ነው። ምቀኛ ሰው እኩያዎቹን ዘወትር የሚመለከታቸው በጭንቀትና በጥርጣራ ነው። ሙሴ በቅርብ ጓደኞቹ አማካይነት «ኤልዳድና ሞዳድ በሰፈር ትንቢት ይናገራሉ» የሚል ፈተና ቀረበለት! ዘጉል.11:28። ኢያሱ ሙሴን «ጌታዬ ሙሴ ሆይ ከልክላቸው» አለው። ሙሴ በተግባሩ እንዲረዱት መርጧቸው የነበሩ እነዚህ ሁለት ሰዎች ትንቢት መናገር ጀመሩ! ትንቢት የመናገር መብቱ፣ ሥልጣኑና ዝናው በመነካቱ ሙሴ ሊቆረቆር ሲገባው የቅርብ ተከታዮቹ በእርሱ ፋንታ ቀናዒ ሆነው ተገኙ። ቅናትና ምቀኝነት ግን ከእግዚአብሔር ጋር ፊት ለፊት መነጋገር የቻለው የሙሴ ጸባያት ሆነው

አልተገኘም። ሙሴ እንዲህ ዓይነት ነገሮችን ከልቡ መንቅሮ ጥፏል፤ ለአገልግሎት ለጠራው ለ፲ታም ሁሉን ነገር አሳልፎ ሰጥቷል።

በዚህ ሁኔታ ያልታወቀው ሙሴ «የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ ነቢያት ቢሆኑ ... አንተ ስለ እኔ ትቀናለህ?» የሚል ሞልሰ ሰጠ። ለእግዚአብሔር ክብር የሚቀና አገልጋይ ስለ ራሱ ዝና ወይም መብቶች አይቆረቆርም። ዝናውና መብቱ ያሉት በእግዚአብሔር እጅ ውስጥ ነው።

ዝነኝነት

ለራስ መቆርቆር በጳውሎስ ዘመን እንደነበረ ሁሉ በአሁኑ ዘመንም አለ። ለመንፈሳዊ አገልጋዮች ወይም አማካሪዎች ተገቢ ያልሆነ ክብር የሚሰጡ አሉ፤ አንዱን ከሌላው ማበላለጥ የሚቃጣቸውም አሉ።

በቆሮንቶስ እንዲህ ዓይነት ነገር ስለነበረ ጳውሎስ «አንዱ እኔ የጳውሎስ ነኝ ሁለተኛውም እኔ የአጵሎስ ነኝ ቢል ሰዎች ብቻ መሆናችሁ አይደለም? አጵሎስ እንግዲህ ምንድን ነው? ጳውሎስ ምንድን ነው? በእነርሱ እጅ ያመናችሁ አገልጋዮች ናችሁ። ለእያንዳንዳቸውም ጌታ እንደሰጣቸው ያገለግላሉ። እኔ ተከልሁ፤ አጵሎስም አጠጣ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ያሳድግ ነበር። ... ከእነርሱ ጋር አብረን የምንሠራ ነንና» ብሎ ሊጽፍ ተገዷል፤ 1ቆሮ.3:4-6፤ 9።

በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለአገልጋዮች የተጋነነ ክብር መስጠት ያለ መብሰልና የሥጋዊነት ምልክት ነው። አገልጋዩም እንዲህ ዓይነቱን ክብር መቀበሉ የሚያሳዩው ይኸው ድክመት እንዳለበት ነው። ጳውሎስ ይህ ዓይነቱ ነገር ሲያስቆጣው የነበረ ከመሆኑም በላይ አጥብቆ ይቃወም ነበር። በታላቅ ጥረት በሚያገለግሉበት ሕዝብ ዘንድ መወደድ ስህተት አይደለም፤ በዚህ አጋጣሚ ግን በዋናው አለቃ ላይ ትኩረት ማድረግ ቀርቶ ለአገልጋዩ ይሆንና ለአደጋ ሊያጋልጠው ይችላል። በሥራቸው ምክንያት ለመንፈሳዊ አገልጋዮች ክብር መስጠት ተገቢ ነው፤ ሆኖም ይህ አክብሮት ወደ ስግደት ደረጃ ቢደርስ ተገቢ አይደለም።

አገልጋይ ሥራው ይበልጥ ፍሬያማ ሊሆንለት የሚችለው የተከታዮቹ ፍቅር በእርሱ ላይ ሳይሆን በክርስቶስ ላይ ሲያርፍ ነው። በእርግጥ የእርሱ አገልግሎት ፍሬያማና በሰዎች ዘንድ ግምት የሚሰጠው ሆኖ መገኘቱ እርሱን የሚያነቃቃ ሆኖ ሊገኝ ይችላል፤ ቢሆንም በሰዎች ዘንድ የሚመለከ ጣዖት ሆኖ ከመገኘት መራቅ አለበት።

በሚወክላቸው ሰዎች ተወዳጅ መሆን የማይወድ ማን ነው? በእርግጥ አውቆ ማጣት ጠቃሚ ባይሆንም ዝነኛ ለመሆን ከሚገባ በላይ ዋጋ መክፈል አስፈላጊ አይደለም። ኢየሱስ ይህንን ለማብራራት «ሰዎች ሁሉ መልካም ሲናገሩላችሁ ወዮላችሁ» በማለት ገልጿታል፤ ሲነቅፏችሁና ሲያሳድዷችሁ በእኔም ምክንያት ክፉውን ሁሉ በውሸት ሲናገሯችሁ ብዑአን ናችሁ» ብሎ በመናገርም ከዚህ ጋር ግንኙነት ያለውን እውነት ገልጿል።

አንድ ጳጳስ ለመለኮታዊ ትምህርት ተማሪዎች ባደረገው ንግግር ውስጥ ከዚህ የሚከተለው ይገኝበታል፡- «ዝነኝነት ሰውን በጥፋት አዘቅት ውስጥ ወደሚያሰጥመው ወደ ትዕቢት በቀላሉ የሚመራው ስለሆነ እጅግ አደገኛ የሆነ መንፈሳዊ አዝማሚያ ነው። ይህ አዝማሚያ ብዙውን ጊዜ መወጣት በማንችለው በዓለማዊ ምኞት ውስጥ እንድንጠላለፍ ስለሚያደርገን በጥብቅ ቁጥጥር ልናደርግበት ይገባል።»

እስፕሮጂን ልዩ በሆነ አገልግሎት ውስጥ ዝነኝነትና የሥራ መቃናት ዘወትር ችግር ላይ ሊጥለው ይጥከር እንደነበር ከዚህ በሚከተለው ሃሳብ ያስረዳል፡-

«የሥራ መቃናት ሰውን ለሌሎች መግሳ ያጋልጠዋል፤ በሥጋዊ አሠራር እና ዘዴዎች ትርፍ ለማግኘት እንዲጥር ይፈታተነዋል፤ እንዲሁም ሕይወቱ ሆኑ በማያቋርጥ አምባገነን የመስፋፋት ዓላማ እንዲፀራ ያደርጋል» ይህንን ውጤት ያስገኘው ጽንፈክላብሔር መሆኑን፤ ያለ እኔ ዕርዳታ ሥራውን መቀጠልና እኔንም አስወግዶ በሌላ መንገድ ሊሠራ እንደሚችል ትዝ ሊለኝ ካልቻለ በሥራ የተቃና ውጤት ማግኘት አዕምሮዬን በቋጥጥሩ ሥር ሊያደርግ ይችላል።»

በሄደበት ሁሉ ከፍተኛ ዝና ይጎናፀፍ የነበር አንድ የወንጌል አገልጋይ ነበር። ሆኖም እየቀየ ዝናው እያስጠላው ስለሄደ ሆኖታ ሲት ውስጥ ገብቶ ሳይታወቅ ምግቡን እዘና ተመግቦ በሚወጣ ሰው ዘወትር ይቀና ነበር። ይህ ስሜት የሚሰማው ግን ሁልጊዜ አልነበረም። ሥራውን በጀመረበት ወቅት አካባቢ በሰው መናቅ ሞት የሰው መሳለፊያ መሆን ደግሞ ከሞት የባለ መሰሉ ይታየው እንደነበር ተናግሯል። በመጨረሻም፡- «ፍጻ እስካይበት ድረስ በቂ ዝና አግኝቻለሁ» ብሏል። ዝነኝነት ሊያመጣቸው ከሚችሉት ክፉ ነገሮች እንዲጠነቱት ላላለበው አንድ ሰው፡- «ከልብ አመሰግንሃለሁ» ለነፍሱ ስለተጠነቀቅህነት እግዚአብሔር ወርታህን ይክረልህ፤ ጠላቶቹ በእኔ ላይ ከሚያወሩብኝ ወረ የከፋውን እኔ ራሴ ስለማውቀው ወረያቸው አያሸብረኝም» ብሏል።

አልሳሳትም ባይነት

መንፈሳዊ መሆን ማለት ስህተት የለሽ መሆን ማለት አይደለም። አገልጋይ በአገልግሎት ሕይወት ውስጥ መንፈስ ቅዱስ እንዲኖረው ወይም መንፈስ ቅዱስ እንዲመራው ሲፈልግ ይህን ዓይነት ሕይወት ከማይኖሩ ሰዎች ይልቅ ስህተት እንደማይሠራ ማመን አያዳግትም፤ ቢሆንም መንፈሳዊ ሰው ሥጋ የለበሰ እንደመሆኑ መጠን ስህተት የለሽ አይደለም። በእግዚአብሔር የተጠሩትና በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉት ሐዋርያት እንኳ ስህተት ሠርተዋል።

አብረውት ካሉት ሰዎች ይልቅ እግዚአብሔርን ሊያውቅ የሚችለው አገልጋይ አልሳሳትም በሚል ክፉ ፈተና ላይ በቀላሉ ሊወድቅ ይችላል። የእርሱ ፍርድ ከእነርሱ ይልቅ ትክክለኛ ስለሆነ ወይም ከእነርሱ ይልቅ ስለጸለየ፤ ስለሚያስብና ከብዙ ችግሮች ጋር የተዋወቀ በመሆኑ በቀላሉ ስህተት መሥራትና በወገኖቹ ፍርድ ውስጥ መውደቅ ለእርሱ ለዳጋች ነው። ላመነበት ለመቆም የተዘጋጀ መሆን አለበት፤ ቢሆንም ይህ ማለት ከስህተት ነፃ ነው ማለት አይደለም። ፍርድ የሚያስከትል ስህተት ውስጥ ሊገባ የሚችል መሆኑን የሚያምን አገልጋይ ይበረታታል፤ ይነቃቃል እንጂ በሰዎች ያለው ተቀባይነት እያነሰ አይሄድም። አገልጋይ የማይሳሳት መሰሉ ከታየ ሰዎች በእርሱ ላይ ያላቸው እምነት ይጠፋል።

ሥፍራን ለተተኪ አለመልቀቅ

በሰዎች ዘንድ ተቀባይነት ያገኙ ብዙዎች እነርሱን የሚተካ ሌላ ሰው የማይገኝ መሰሉ ይታያቸዋል፤ በዚህም ፈተና ውስጥ ይገቡና ሥራቸውን ለሌሎች መተው የማያስፈልግ መሰሉ ይታያቸዋል። እነርሱ የተሰጣቸውን ሥልጣን የመጤኝ ብለው ይዘውት ሥልጣኑ ለሌሎች መስጠት ያለበት ጊዜ ያልፋል። እንዲህ ዓይነቱ የጥፋት አዝማሚያ ይበልጥ ጎልቶ የሚታየው

በክርስቲያናዊ ተግባራት ውስጥ ነው። በእጃቸው የገባውን ሥልጣን መልቀቅ በማይፈልጉ ሰዎች ምክንያት ዕድገት ለብዙ ዓመታት ሳይታይ ይቀራል። ዕድሜው ወደ ዘጠና የሚጠጋ ሰው በእሑድ ትምህርት ቤት ተቆጣጣሪነት ሲሠራ ይታያል። ይህ የሚሆነው ሥራውን መሥራት የሚችል ወጣት ጠፍቶ አይደለም። ይህን ዓይነትን ሁኔታ ሊያስተካክሉ የሚችሉ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሌሉ መሆናቸውም በገልጽ ይታያል። የሚያሳዝነው ደግሞ እንዲህ ዓይነቶቹን ኃላፊነት ለማስረከብ የማይፈትዱ ሰዎችን የሚያበረታቱ ሰዎች መኖራቸው ነው፤ ዕድሜያችን እየገፋ ሲመጣ የምናበረክተውን አስተዋጽኦ እንኳ መገምገም እየተሳነን ይሄዳል።

ከእኛ በቀር ሥራውን የሚችል የለም በሚል ሰብስቦ እራሳቸው የጀመሩትን ሥራ ለተተኪዎች ባለማስረከባቸው ለፍሪያቸው መቃብር የቆፈሩለትም አልታጡም። እንዲህ ዓይነቶቹ ሰዎች ከመጀመሪያው ዓላማቸው በጌታ ላይ በመታመን ሥራውን መተካትትና ኃላፊነት ሊረከቡ የሚችሉ ሰዎችን በተቻለ ፍጥነት ግሠልጠን መሆን ነበረበት።

የመንፈስ ደስታና ሐዘን

በማናቸውም የእግዚአብሔር ሥራ ውስጥ ፍሪያማነት የሚታይባቸው ተናት እንዳሉ ሁሉ ተስፋ መቀረጥ የሚበረታባቸው ጊዜያትም አሉ። አገልጋይ በአንዱ የመንፈስ ሐዘን ሲገጥመው በሌላው ደግሞ ደስታ ሊገጥመው ይችላል። ዘወትር ሁለቱንም በመጠን ይዞ መኖር ያስቸግራል።

ሰባዎቹ ደቀ መዛሙርት ሥራቸው ስለተሳካላቸው በታላቅ የመንፈስ ደስታ ከተልዕኳቸው ተመልሰዋል። ኢየሱስ በቀጥታ የተመለከተው መንፈሳዊ ሁኔታቸውን ነበር። «አጋንንት ስለተገዙላችሁ ደስ አይበላችሁ» ብሎ ከገሰጻቸው በኋላ «ስማችሁ በሰማይ ስለተጻፈ ደስ ይበላችሁ» ብሏቸዋል፤ ሉቃስ 10:70። ትኩረት ሊሰጠው የሚገባው ለከፍተኛው ዕድል መሆኑን አመልክቷቸዋል። ተጥሎም «ሰይጣን እንደ መብረቅ ከሰማይ ሲወድቅ አየሁ» ብሏቸዋል።

በተርሚሉስ ተራራ ከታየው አስደናቂ ትርጓሜ በኋላ ኤልያስ መሞት የሚያስመኝ የመንፈስ ሐዘን ደርሶበት ነበር። እግዚአብሔርም ይህንን ጤናማ ያልነበረውን ሁኔታ አስተካክሎታል። ነቢዩ ኤልያስ ደክሞና ዝሎ በነበረበት ወቅት እግዚአብሔር ሥራውን ሊመዘን አልጣረም። በዚህ ፋንታ ሁለት ጊዜ በርከት ላሉ ሰዓታት እንዲያገኝላቸውና እንዲመገብ አድርጎታል። ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ጥልቅ የሆነውን የነቢዩን ችግር ለመፍታት ተነሣ። ይህ ለእኛም ዘመን የማይለወጥ ትምህርት ይሰጠናል። ከዚህ በመነሣት ተስፋ የሚያስቆርጥ አንዳች ነገር አለመኖሩን ለኤልያስ አሳይተዋል። በዚያን ወቅት ጉልበታቸውን ለበዓል ያሳንበረከኩ አምስት ሺህ ሰዎች ነበሩ። ኤልያስ በመሸሸ እነዚህን ሰዎች መራ ሊያሳጣቸው ነበር።

ለእግዚአብሔር ሥራ ያሉን ሃሳቦች ሁሉም በተግባር የሚተረጎሙ እንዳልሆኑ መንዘብ ሐቅ ነው። አብዛኛውን ጊዜ ሰዎች እንደ ጣዖት የሚመለከቷቸው ሰዎች እንደተሰባረ በዝላዎች ናቸው። እኛም የምንደገፍባቸው ሰዎች እንደተሰባረ ሸንበቆ ሊሆኑ ይችላሉ። ሙሉ መሥዋዕትነት የተከፈለበት አገልግሎትም እንኳ አንዳንድ ጊዜ ተቃውሞ ይገጥመዋል። መንፈሳዊ ብስለት ያለው አገልጋይ ግን የልብ ግዘንና የተስፋ መቀረጥ እውነተኛ ምንጭ ከየት እንደሆነ ስለሚያውቅ እንዲመጣጡ ይጋፈጠዋል።

ደክተር ኤፍ. በ. ሚዩርን የሚያውቁ አብዛኛዎቹ ሰዎች ምን ጊዜም ነገሮችን በቀና አኳኋን የሚመለከት፤ መልካም ጎናቸውን ብቻ የሚያይ፤ በተስፋ የተሞላ፤ ብርታት የማይለየውና መልካም ነገር በከፋ ላይ ድል እንደሚጎናፀፍ፤ የማያመነታ ሰው እንደነበር ጥርጥር አይኖራቸውም። እንደዚህ የሚያስቡ ሰዎች አልተላላቱም። እርሱ ደስ በሚያሰኝ አኳኋን በተስፋ የተሞላና የሚያነቃቃ ሰው ነበር። ነገር ግን እጅግ ሲበዛ ቅንነት የሚያሰብ፤ ስለ ሰብዓዊ ፍጡር ለማወቅ ከፍተኛ ጉጉት የነበረውና እንደገናም ስለ ሕይወት ቅን ባልሆኑ አስተሳሰቦች መያዝ የማይፈልግ ፍጹም ሰው ነበር። አልፎ አልፎም እጅግ ጥልቅ በሆኑ ተስፋ መቁረጥ ውስጥ የወደቀባቸውም ወቅቶች ነበሩ። ለብዙ ጊዜያት የጋጢአትን ውጤቶች በጉልህ ስለተመለከተ አልፎ አልፎ ያዝንና ተስፋ ወደ መቁረጥም የሚደርስበት ወቅት ነበር።

ይህ ሰው የኛው ዓይነት ስሜቶች የነበሩት ፍጡር ነበር፤ ሆኖም በወደቀበት አዘቅት ውስጥ ለብዙ ጊዜ ቆይቶ አያውቅም። ቻርለስ ኤች. እስፐርጂን በአንድ ወቅት ባደረገው ንግግሩ ውስጥ ከዚህ ለየት ያለ ተስፋ የመቁረጥ ዓይነት መኖሩን መስክሯል።

«ማንኛውንም ትልቅ ድል ከመጎናጸፍ በፊት አንዳንድ ተስፋ መቁረጦች መምጣታቸው እውን ነው። ለመጀመሪያ ጊዜ በለንደን መጋቢ ሳሊሁ ያጋጠመኝ ልምድ ይህን የመሰለ ነበር። የተጎናፀፍኩት ድል አስደንግጦኛል፤ ሊከፈትልኝ የነበረው የሥራ መስክ እኔን ከማስደሰት ይልቅ ጥልቅ ሒዘን ውስጥ ጨምሮኛል፤ ከዚህም የተነሣ በምስጋና ፋንታ ጭንቀቴን ለእግዚአብሔር ተናገርሁ። ይህንን ታላቅ ሕዝብ የምመራው እኔ ማን ነበርሁ? ወደ ቀድሞው መንደራ ድንግዝግዝ ሁኔታ ብመለስ ወይም ወደ አሜሪካ ተሰድጄ የሚፈለግብኝን ብቃት እስካገኘ ድረስ በሜካ ውስጥ የማርፍበት ብቸኛ ጎጂ ባገኝ ተመኘሁ። በሕይወቴ ዘመን የምሠራው ሥራ መጋረጃው የተገፈፈልኝና ከተገለጠልኝም ነገር የተነሣ በፍርሃት የተዋጥሁት በዚህ ወቅት ነበር። ይህ እምነት ማጣቴ ሳይሆን ዓይን ዓፋር መሆኔና ለሥራው ብቁ አይደለሁም በሚል ስሜት መዋጤ መሆኑን ተስፋ አደርጋለሁ። እግዚአብሔር ለአገልግሎት ሰፊ በረከት በሚያዘጋጅበት ወቅት ሁሉ ይህ ዓይነት ተስፋ መቁረጥ ዘወትር ይመጣል።»

ነቢይ ወይም አስተዳዳሪ

አንዳንድ ጊዜ አንድ አገልጋይ ለሁለት ተግባሮች ብቁ ሆኖ ሲገኝ በአገልግሎቶቹ መካከል ቅራኔ ይፈጠራል። ለምሳሌ፡- አንድ ግልፅ የሆነ የመምራት ተስጥ ያለው ሰባኪ በቤተ ክርስቲያኑ ወይም ባለበት ተቋም ውስጥ ዝነኛ አስተዳዳሪ ወይም ከሚያቀርበው እውነተኛ መልዕክት የተነሣ የተጠላ መሆንን ለመምረጥ የሚገደድበት ደረጃ ላይ ሊደርስ ይችላል።

አንድ ታላቅ አገልጋይ ይህንን ዓይነት ሁኔታ በሚከተለው አኳኋን ገልጾታል፡-

«በመጀመሪያ ደረጃ ማንኛውም ሰባኪ ውጤቶቹን ችላ ብሎ እግዚአብሔር የሰጠውን ነገር ብቻ የሚሰብክ ነቢይ መሆን ይገባዋል። በቤተ ክርስቲያኑ ወይም ባለበት የሃይማኖት ተቋም ውስጥ ለአስተዳዳሪነት መታወቅን ሲገነዘብ አሻሚ ሁኔታ ውስጥ ይወድቃል። በዚህ ወቅት የእግዚአብሔር ነቢይ ወይም የሰዎች አስተዳዳሪ ከመሆን እንዲን መምረጥ ይኖርበታል። ነቢይም አስተዳዳሪም በአንድ ላይ ለመሆን ከፈለገ በሁለቱም አገልግሎቶች ላይ ውድቀት ለማምጣት ዝግጁ ሆኗል ማለት ነው። የአስተዳዳሪን ተግባር እስካለቀቅ ድረስ ብቻ ነቢይ መሆን ከወሰነ እርሱ አገናኝ መኪል ስለሚሆን ነቢይ መሆኑ ይቀራል። ሙሉ በሙሉ አስተዳዳሪ ብቻ

ለመሆን ከወሰነ ሥልጣን ለመጨበጥ ገመድ የሚተበትብ ዓለማዊ አስተዳዳሪ ባለበት ወጥመድ ውስጥ በቀላሉ ሊወድቅ ይችላል።

በእርግጥ በዚህ ሰው አስተያየት ውስጥ ሁለቱ ተግባሮች የሚለያዩበት ዐበይ ነጥብ አልተሰጠም፤ ስለዚህ አንዱ የግድ ሌላውን ማስወገድ አይኖርበትም። ማንኛውም አገልጋይ ከመንፈሳዊ አገልግሎትና ይህንንም አገልግሎት ከሚያቃውስ የአስተዳደር ሥራ አንዱን መምረጥ የሚገደድበት ወቅት ሊገጥመው ይችላል። ስለዚህ ይህ ውጥረት ታላቅ መፈተኝ ሊሆን ይችላል።

በዚህ ምዕተ ዓመት መጀመሪያ ላይ እግዚአብሔር በዓለም እኩሌታ ላይ መንፈሳዊ ንቅናቄ ለማስነሣት የተጠቀመበት አንድ አገልጋይ ይህንን የመሰለ ምርጫ አጋጥሞት ነበር፡- «ይህ ሰው ሲናገር የሰሙት በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ሰዎች እርሱንና መልዕክቱን ለይተው ያውቃሉ። እርሱ መጽሐፍ ቅዱስን የሚወድና የማይወድቅ የእግዚአብሔር ቃል መሆኑንም ተረድቶ በተፋፋመ ጽኑ ፍላጎት የሚሰበክ ሰው ነበር። አንድም ቀን እንኳ ሃሳቡን ለመለወጥ የከጀለ ሰው አልነበረም። አስተዳዳሪ በመሆን ፋንታ የእግዚአብሔር ነቢይ መሆን መረጠ። ይህ ሰው በእግዚአብሔርና በሰው ዘንድ ለነበረው ሥልጣን ምስጢሩ ይህ ነበር።»

ማናቸውም ነገር በመልካም ሁኔታ የሚከናወንበት ጊዜ አለ። ዕቅዶች የታለመላቸውን ግብ ይመታሉ፤ ነፍሳት ሲድኑ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ በግልጽ ሲከናወን ቅዱሳንም ሲባረኩ ይታያል። በእንዲህ ዓይነት ጊዜ መንፈሳዊ ብስለት ያለው አገልጋይ የክብር ዘውድ በማን ራስ ላይ መጫን እንደሚኖርበት ያውቃል። ዕቅዶች ግባቸውን የሚመኩት በጌታ መሆኑን የሚያውቅ አገልጋይ ድል ባገኘ ቁጥር በፊት ተንበርክኮ ክብር ይሰጣል። ይህም የእግዚአብሔርን ክብር ለፈሰ ከመውሰድ ያድነዋል።

አንድ ታማኝ አገልጋይ ስለዚህ መሰናከልሲያትት «ሥራ ሲሳካህ አትጮር፤ ሳይሳካህ ሲቀር አታተረምርም፤» ብሏል።

ውድቅ ሆኖ መገኘት

ጳውሎስ በታላቅ መሥዋዕትነት ክርስቶስን ያገለገለ በሆንም ለሌሎች ከሰበከ በኋላ ራሱ ደግሞ የተጣለ ሆኖ እንዳይገኝ ይፈራ ነበር፤ 1ቆሮ.9:27። በእርሱ ዘንድ ይህ ማስጠንቀቂያ ነው። መንፈሳዊ ጋላሬነት ለተጣለባቸውም ሁሉ ማስጠንቀቂያ ነው። ጳውሎስ ከፍተኛ አገልግሎት የሰጠና ሰፊ መንፈሳዊ ልምምድ ያለው ሰው በሆንም በዚያ እንዲረካ አላደረገውም፤ መሥዋዕትነት በተሞላው ሕይወቱ ውስጥ ውድቀት እንዳይደርስበት ያበረከተው አገልግሎት ዋስትና ሆኖ አላገኘውም።

በ1ቆሮ.9:27 «የተጣለሁ» ተብሎ የተተረጎመው ቃል ተፈትጥ ጥራት የሌለው ሆኖ የተገኘ የብረት ዓይነት ለማመልከት ይሠራበት የነበረ ቃል ነው። ከተፈተነ በኋላ ተፈላጊው ጥራት የሌለበት ሆኖ በመገኘቱ ምክንያት ውድቅ የሆነ ነገርን ጭምር ያመለክታል። ከዚህ አንጻር ሲታይ ጳውሎስ የፈራው ለራሷው ብቁ ሆኖ አለመገኘትን ሳይሆን በራሷው ውድቅ ሆኖ መገኘትን ነው። ለውድድሩ አስፈላጊ የሆኑትን ነገሮች አግልጥ ባይገኝ ማሸነፍ አይችልም ማለት ነው።

ጳውሎስ ራሱን የሚመለከተው ሁለት ግድታዎች እንዳሉት አድርጎ ነው። በአንድ በኩል ተወዳዳሪ ሲሆን በሌላ በኩል ደግሞ የውድድሩ ጋባዥ ነው። የውድድሩን ደምቦች ማውጣትና ተወዳዳሪዎች መጋበዝ የጋባዥ ተግባር ነው። «ሰበከ» የሚለው ቃል የመጣው «አበሠረ» ወይም «አወጀ» ከሚለው ነው። ጳውሎስ የተጠነቀቀው እርሱ ውድድሩን የሚያውጅና የሚያበስር እንዲሁም ደምቦቹን የሚያወጣና ሌሎችን የሚጋበዝ ሆኖ ላለ በእነዚያው መለኪያዎች ተለክቶ የማይበቃ ሆኖ እንዳይገኝ ነው። በዚህ አኳያ ሲታይ እርሱ በአገልግሎቱ ውስጥ የነበረው የሰባዚነት ሥፍራ ወደ ውርደትም ሊያመራው የሚችል ነው ማለት ነው።

ውድቀት ይገጥመኛል ብሎ ያሰበው በራሱ አካል ምክንያት መሆኑ መዘንጋት የለበትም፤ ስለዚህም ከውድቀቱ ለመዳን ራሱን ከሥርዓት በታች አድርጓል። ሁለንተናችን በኃጢአት የተሞላ ነው፤ ጳውሎስ በቁጥጥሩ ሥር ለማድረግ የጣረው ስሜቱን ሳይሆን በልቡ ውስጥ የነበረ ወደ ኃጢአት ያጋደለ ዝግባለውን ነው።

የእነዚህ ችግሮች መቃለያ መንገድ የሚገኘው በሥጋ ላይ በሚወስደው እርምጃ እንጂ በእምነት ትምህርት ወይም በመንፈሳዊ ሥነ ምግባር አለመሆኑን ጳውሎስ የተረዳ ይመስላል። ልክኛ የሚለው ቃል የሚያሳየው መቀጣጠልን ወይም ሥጋ መጨቀንን ሳይሆን ራሱን በራስ በቁጥጥር ሥር ማድረግን ነው። ጳውሎስ የተዘጋጀው ፍላጎቱን በመግዛት አልነበረም። አስገዛዋለሁ የሚለው ቃል በድል አድራጊነት መምራትን ያመለክታል። የራሴን ባሕርይ በቁጥጥር ሥር አደርገዋለሁ፤ እንደ ጌታዬ ሳይሆን እንደ ተገዥ አቆጥረዋለሁ የሚል ስሜት አለው።

ምዕራፍ 20

ነህምያ

በምሳሌነት የሚጠቀሰው አገልጋይ

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የአገልጋይነትን ተግባር በሥልጣን እንዳከናወኑ ከሚነገርላቸው ሰዎች መሃከል አንዱ የሆነውና በምሳሌነት ሊጠቀስ የሚችለው ነህምያ ነው። ነህምያ የተጠቀመባቸው መገገዶች ምንም ኃይለኛ መስለው ቢታዩም እግዚአብሔር በእጭር ጊዜ ውስጥ በሕዝቡ ሕይወት ታላቅ መታደስን ለማስከተል የተጠቀመበት ሰው ነበረ። ማንነቱ በሚመረመርበት ጊዜ የተጠቀመባቸው ዘዴዎች ፍሬያማ ሊሆኑ የቻሉት ከእርሱ ባሕርይ የተነሣ መሆኑን መረዳት ይቻላል።

ባሕርዩ

የእርሱ ታሪክ በሚነበብበት ጊዜ በመጀመሪያ ደረጃ ማራኪ ሆኖ የሚታየው የጸሎት ሰው መሆኑ ነው። ኢየሩሳሌም በእሳዛኝ ሁኔታ ውስጥ እንደነበረች በሰማ ጊዜ በመጀመሪያ ያደረገው ወደ እግዚአብሔር ፊት በጸሎት መቅረብ ነበር። ይህ የሚያሳየው ነህምያ በእግዚአብሔር የጸጋ ዘ-ፋን ፊት እንግዳ እንዳልነበረ ነው። ነህምያ ጸሎት ያደረገው በተወሰነ ጊዜ ሳይሆን ከዕለታዊ

ኮሮና ተግባር ጋር የተቀናጀ መሆኑን የሚቀጥሉት ጥቅሶች ይጠቁሙናል። ነሐምያ 1:4፥ 61
2:4፥ 4:4፥ 9፥ 5-19፥ 6:14፥ 13:14፥ 22፥29።

ነሐምያ ታላላቅ አደገኛ ነገሮችን በድፍረት የሚጋፈጥ ሰው ነበር። በምዕራፍ 6 ቁጥር 11
«እንደ እኔ ያለ ሰው የሸሸና ነፍሱንስ ያድን ዘንድ ወደ መቅደስ የገባ ማን ነው? እኔስ
አልገባም» ብሎ እንደተናገረ እንመለከታለን። እንዲህ ዓይነቱ ብርቱነትና ፍርሃት የለሽነት
ተስፋ ለቆረጡት ሰዎች ብርታት ይሰጣል።

ነሐምያ ለሕዝቡ በጎነት የሚቆረቆር መሆኑን በግልጽ ያሳየ ሰው ነበር፤ የእርሱ ተቃዋሚዎች
እንኳ «ለእስራኤል ልጆች መልካምን ነገር የሚሻ ሰው እንደመጣ በሰሙ ጊዜ እጅግ
ተበላጩ፤» 2:10። ለወገኖቹ የሚቆረቆር መሆኑ በግልጽ የሚታየው በጸሙ በጸሎቱና
በልቅሶው ውስጥ ነው፤ 1:4-6።

ነሐምያ በሕዝቡ ላይ በደረሰው ሐዘን ተካፋይ ብቻ ሳይሆን ኃጢአታቸውንም እንደራሱ
ኃጢአት አድርጎ የቆጠረ ሰው ነበር። በዚህ ምክንያት በምዕራፍ 1 ቁጥር 6 «በእንተ ላይም
ያደረግነውን የእስራኤልን ልጆች ኃጢአት እናዘጋጃለሁ፤ እኔና የአባቴም ቤት በድለናል»
በማለት ተናግሯል።

ነሐምያ ነገሮችን በቅድሚያ የመመልከት ችሎታ ያለው ሰው መሆኑ በግልጽ ይታያል።
ንጉሡ የሚያቀርብለትን ጥያቄ ለመስማት ልቡ ዘንበል የሚልበትን ጊዜ ጠብቆ ለሚሄድባቸው
አካባቢዎች ደብዳቤ እንዲጻፍለት ጠየቀው። በዚህም ብቻ ሳይሆን በኢየሩሳሌም ውስጥ
የሚጠብቀውን ተግባር እሻግሮ በመመልከት ለንጉሡ የደን ጠባቂዎች ደብዳቤ እንዲጻፍለት
ጠይቋል፤ ይህንን ያደረገው ለበሮችና ለከተማይቱ ቅጥር የሚሆን እንጩት እንዲያገኝ ነበር፤
2:8። ነሐምያ ነገሮችን በጥንቃቄና በሚገባ የሚያስብ ሰው ነበር።

በኃላፊነት በተሞሉት በነሐምያ ተግባራት ውስጥ ከፍተኛ ጥንቃቄዎች ነበሩ። ኢየሩሳሌም
እንደ ደረሰ ሥራውን ወዲያውኑ ለመጀመር አልተነሳም። ይህንንም የምናየው በ2:11 «ወደ
ኢየሩሳሌምም ደረስሁ፤ በዚያም ሦስት ቀን ያህል ተቀመጥሁ» በማለት ከተናገረው ነው።
ሁኔታዎችን ከገመገመባቸው ሦስት ቀናት ካለፉ በኋላ ሥራውን ጀመረ። ከዚያ በኋላ እንኳ
የመጣበትን ዓላማ ከገቡ ማድረስ እንዲችሉ ጸጥተኛ ሆኖ ነበር። የጠላቶቹን ይዞታ የሚሰላለው
ሌሊትን ተገን በማድረግ ነበር።

ነሐምያ ግልጽ ውሳኔ የመስጠት ችሎታ የነበረው ሰው ነው። መወሰን የሚገባውን ውሳኔ
ከመወሰን በፍጹም ወደኋላ አይልም ነበር። በባሕርዩ ጊዜን ማባከን የማያውቅ ሰው ነበር።

ነሐምያ ለሌሎች ከፍተኛ የማሰብ ችሎታ ነበረው። የሕዝቡን ችግር በርጋታ መስማት
የሚያስችለው ርሃራኄ ነበረው፤ የሕዝቡን ችግር ለመፍታት አስፈላጊ የሆነውንም እርምጃ
ወዲያውኑ ይወስድ ነበር፤ 4:10-12፤ 5:1-5። አንድ አገልጋይ የበታቸ ስለሆነ ስለ አንድ
ሌላ ሰው ሲናገር «ላገኘው አቅርኝ በትከሻዬ ላይ ያለቅሳል ብዬ አላሰብኩም ነበር» ብሏል።
ስለዚህም የአገልጋይ ትከሻ የበታቸቹና የተማሪዎቹ ዕንባ ማረፊያ ሊሆን ይገባል።

የነሐምያ ውሳኔዎችና ተግባራት በፍጹም አድልዎ የማያውቃቸው ነበሩ። ለየትኛውም ሰው
አድልዎ አያደርግም። የሕዝቡ አለቆች እንኳ ሲገስጸቸው እንደ ሌሎቹ ሆነው ይሰሙት ነበር።
እርሱም በ5:7 ላይ ታላላቆቹንና ሹማምንቱንም ... ተጣላጻቸው፤ ትልቅም ጉባዔ
ሰበሰቡባቸው። በማለት ተናግሯል።

ችግሮችን የሚመለከተው በመንፈሳዊ ረገድ ነበር። በ4:9 ላይ «ወደ አምላካችን ጸለይን ... በሌሊትና በቀን አደረግን» ብሏል። የተጣለበት ከሚጠይቀው ታላቅ ጥረት ለማምለጥ ሸሽቶ አያውቅም! ተፈላጊው ግብ ላይ ለመድረስ የተሰጠውን ኃላፊነት ካሉት ችግሮች ጋር የሚሸከም ሰው ነበር።

«ነህም ኃይለኛ የአስተዳደር ሰው ነበር! በሁከት ጊዜ ረጋ የሚል፣ አደጋዎችን ያለ ፍርሃት የሚጋፈጥ፣ በድፍረት ውሳኔዎችን የሚሰጥ፣ ለተቃውሞ የማይቸኩል፣ ሲራዎችን ነቅተ የሚጠብቅና ዛጅዎች የማይበገሩት ሰው ነበር። ነህም ሕዝቡ እምነታቸውን የጣሉበት ሰው ነበር።»

ዘዴዎቹ

ነህም በዘመኑ የነበሩትን ሰዎች ወኔ የሚቀሰቅስ ሰው ነበር። ይህ ኃላፊነት የወደቀበት አገልጋይ ተግባር ነው። ነህም ከዚህ ግብ ላይ የደረሰው የሕዝቡን እምነት በማጥፋት ዓይኖቸውን ከጊዜያዊ ችግሮች ላይ እንሥተው የእግዚአብሔርን ታላቅነትና ታማኝነት እንዲመለከቱ በማድረግ ነው።

እነዚህን ጥቅሶች በመመልከት የነህምን አጭ መረዳት ይቻላል፡-

«የሰማይ አምላክ ያከናውንልናል» 2:20።

«አትፍሯቸው ታላቁንና የተፈራውን ጌታ አሰቡ» 4:14።

«አምላካችን ስለ እኛ ይዋጋል» 4:20።

«የእግዚአብሔር ደስታ ኃይላችሁ ነውና» 8:10።

እምነት እምነትን ይወልዳል። አለማመንም የሚመጣው በጥርጥር ላይ ከተመሠረተ እምነት ነው። ለተከታዮቹ የእምነት ምግብ ማቅረብ የአገልጋይ ተቀዳሚ ተግባር ነው።

ነህም አበረታች ነበር። ተስፋ ቆርጠው ወደነበሩት ሕዝብ በመጣ ጊዜም በመጀመሪያ ሕዝቡ ተስፋ እንዲኖረውና እንዲበረታታ አደረገ። ነህም ይህንን ያከናወነው ከእርሱ ጋር ስለነበረው ስለ እግዚአብሔር እጅና ስለነበረው ራዕይ እንዲሁም በእግዚአብሔር ላይ ስለነበረው መታመን ለሕዝቡ በመንገር ነበር። ይህንንም ሲገልጽ በ2:18 «የአምላኬም እጅ በእኔ ላይ እንደሆነች ንጉሡም የነገረኝን ቃል ነገርኋቸው። እነርሱም እንነዣና እንሥራ አሉ። እጃቸውንም ለበጎ ሥራ አበረቱ» ብሏል።

ታማኝ አገልጋይ ስህተቶችንና ውድቀቶችን ማስተካከል ያስፈልገዋል። ነህም ስህተቶቻቸውን እንዲያስተካክሉ ቢገፋፋቸውም ይበልጥ ነቅተው እንዲሠሩ ሊያነቃቃቸው ችሏል። ከዚህም በላይ ደግሞ ታማኝና ጥበቅ ሥነ ሥርዓት ያለው ሰው በመሆኑ ሕዝቡ በእርሱ ላይ እምነት እንዲኖረው ከማድረጉም በላይ ታማኝነቱንና ለሕዝቡ ተቆርቋሪነቱን ገልጿል።

ውድቀት በሚያስከትሉ ተግባራት ላይ በእፋጣኝ እርምጃ ይወስድ ነበር። ስለዚህም የሚያስረዱ ሁለት አጋጣሚዎች ተመዝግበዋል። ሕዝቡ ተስፋ ቆርጠውና ዝለው ነበር! 4:10-16። ከሚገባ በላይ ደክሟቸው ነበር! ተጠራትሞ የነበረው ፍርስራሽ ሥራቸው እንዳይቀላጠፍ እንቅፋት ሆነዋቸው! ጠላቶቻቸውም በጣም አስፈሯቸው። በዚህ ጊዜ ነህም

የተጠቀመው ምን ዓይነት ብልሐት ነበር? ሕዝቡ ሃሳባቸውን በእግዚአብሔር ላይ እንዲተሉ አደረገ። ለዚህም አስፈላጊው ዝግጅት እንዲኖራቸው መከረ። ሕዝቡን እንደገና በተለያዩ ቡድኖች መደባቸውና አመቺ በሆኑ ሥፍራዎች አሠራራቸው። ከሕዝቡ ከፊት በሥራ ላይ ሲሰማሩ ከፊት ደግሞ በጥበቃ ላይ እንዲሰማሩና ዕረፍት እንዲያገኙ አደረገ። ሕዝቡ ችግሮቻቸውን የሚያቃልል አገልጋይ እንዳላቸው ባዩ ጊዜ ድፍረት አገኙ።

በሁለተኛ ደረጃ ሀብታሙ ወገን ያለአግባብ ሕዝቡን ስለጨቆነ የተስፋ መቋረጥ ስሜት አሳድሮበት ነበር፤ 5:1-5። ርስታቸውን በገንዘብ አስደዘውት ነበር፤ አንዳንዶቹም ልጆቻቸውን ባርያ እንዲሆኑ ሸጠዋቸው ነበር። ስለዚህም «ታላላቆችዎ ወይናችንን ይዘዋልና ልናድናቸው አንችልም» አሉ። ሰዎች ከልጆቻቸው ደገንነት ማጣት የበለጠ ወጌ የሚያሳጣ ነገር የላቸውም።

እንደገናም ነህም የተጠቀመባቸው ዘዴዎች በሙሉ ትምህርት አዘል ሆነው ይታያሉ። ነህም አቤቱታቸውን ርኅራኄ በተሞላ መንፈስ ያዳምጥ ነበር። ሀብታም የነበሩት ከፍተኛ ወለድ በመጠየቅ ለገዛ ወገኖቻቸው ገንዘብ ያበድሩ ስለነበር ገለጸቸው፤ 5:7። የእነርሱን ተግባርም እርሱ ለሌሎች በማሰብ ይፈጽመው ከነበረው ድርጊት ጋር አነጻጽረው። ከወገኖቻቸው የወሰዱትንም እንዲመልሱ ጠየቃቸው፤ 5:11። ሕዝቡም የነህምን መንፈሳዊነት በመረዳታቸው «እንመልስላቸዋለን ከእነርሱም ምንም አንሻም» በማለት መልስ ሰጡ፤ 5:12።

ነህም የእግዚአብሔር ቃል እንደቀድሞው ሥልጣን እንዲኖረው አደረገ። ይህ ባይሆን ኖሮ በወትሩ ተፈጥሮ የነበረው ተሐድሶ የሚቆየው በጣም አጭር ለሆነ ጊዜ ነበር፤ እንዲያውም ተሐድሶ ላይኖሮ ይችል ነበር። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ያሉት መመሪያዎች እንዲሠራባቸው አደረገ፤ ይህም የእርሱ ተግባር መንፈሳዊ ሥልጣን ያለው እንዲሆን አደረገው።

ከኢያሱ ዘመን ወዲህ በቁራሽ መከበሩ ተጽዕኖ የነበረው የዳስ በዓል እንደቀድሞው እንዲከበር አደረገ፤ 8:14። በሥራ እጅግ ደክሞት የነበረው ሕዝብ ይህንን ለላምንት የሚከበር በዓል በታላቅ ደስታ ሳያከብረው አልቀረም። የእግዚአብሔር ቃል መነበቡ ሕዝቡን እና ካህናቱን ገሰሐ እንዲገቡ አድርጓቸዋል። መቢያ አግባቷቸው የነበሩትን ለእግዚአብሔር ክብር የማይሆኑትን ዕቃዎች ነህም አስወግዷል፤ 13:4-9። የእግዚአብሔርን ቤት ዕቃዎች ወደ ቀድሞ ቦታቸው መልሰዋል፤ አሥራት መስጠብባና በስገባት ግረፍም ጀምረዋል፤ 13:5+15። በእካባቢው ከነበሩት ከሌሎች ሕዝቦች ጋር የባዕድ ጋብቻ መመሥረት ተከልክሏል፤ 13:23-25። ከዚያን ጊዜ ጀምሮም ከእነርሱ መለየት ተጀምሯል፤ 13:30።

ነህም የማደራጀት ችሎታ ነበረው፤ ዕቅድ ከማውጣቱ በፊት በጥንቃቄ ጥናት ያካሂድ ነበር፤ 2:11-16። ሥራውን ሊያከናውኑ የሚችሉ ሰዎች መገኘታቸውን በቅድሚያ ያጠና ነበር። በጽሑፍ ሊከናወኑ የሚገባቸውንም አድካሚ ሥራዎች ቸል አይልም ነበር። አንድ ተግባር እንዲያከናውን የሚሰየም ቡድን በግልጽ ኃላፊነትን እንዲያውቅ ያደርግ ነበር። ለበታች አስተዳዳሪዎችም አስፈላጊ የሆነውን ሁሉ ያደርግ ነበር፤ ሰግቸውንና እንዲሠሩበት የተመደቡበትንም ቦታ ቁምር ያውቅ ነበር። ነህም ጥበብ በተሞላው መንገድ ኃላፊነትን ለሌሎች ይሰጥ ነበር። ለዚህም በ7:2 ላይ «ወንድሜን አናኒንና የገንቡን አለቃ ሐናንያን በኢየሩሳሌም ላይ ሾምኋቸው» ብሏል። ችሎታ ያላቸው ሌሎች ሰዎችም በችሎታቸው እያደጉ

እንዲሄዱ አጋጣሚ ይፈጥራቸው ነበር። ስለሚመርጣቸውም ሰዎች ከፍተኛ ጥንቃቄ ያደርግ ነበር፤ 7:2። የሚመርጠው ታማኝ የሆኑትንና እግዚአብሔርን የሚፈሩትን ሰዎች ነው።

በተለያዩ መልኮች ይቀርቡ የነበሩት የብዙ ሰዎች ተቃውሞዎች የነህምያን የአመራር ችሎታ ያሳያሉ። ሰዎች በዙፎን ሆነው የሚያቀርቧቸውን ተቃውሞዎች ለማክሸፍ ጥበብ በተሞላበት አሠራር ይጠቀም ነበር።

እንደገናም ኃይል በሚረዳቸው ወቅት ወደ እግዚአብሔር ይቀርብ እንደነበር እንመለከታለን። በ4:9 ላይ «ወደ አምላካችን ጸለይን» ብሏል። የጠላቶቹ ሁኔታ እጅግ የሚያሸብር ሆኖ በማይገኝበት ወቅት አርፎ ተገባሩን ያከናውን ነበር። ጠላቶቹ ተገባሩን እንዳያከናውን እንትፋት እንዲሆኑ በፍጹም ዕድል አይሰጣቸውም ነበር፤ አስፈላጊውንም ጥንቃቄ ያደርግ ነበር፤ 4:16። ከሁሉም በላይ ደግሞ በእግዚአብሔር ላይ የማይኖወጥ እምነት ከማድረግ የተቆጠበበት ወቅት አልነበረም፤ 4:20።

ነህምያ ዓላማው የሚሳካለት ለመሆኑ ከተውኑም ተጠራጥሮ አያውቅም ነበር፤ ይህም እውነት በ6:15 ላይ በተጠቀሰው « ትጥሩም ... ተጨረሱ » በሚለው ሐረግ ተገልጿል። መንፈሳዊ አመራር የሚለካው ዓላማው ገቡን የመታ ሆኖ በመገኘቱ ነው።

ኤስ. አይ. ኤም. ማተሚያ ቤት

1983 ዓ.ም.